

Sokolnický zpravodaj

Kč 3,-

VYDÁVÁ ZASTUPITELSTVO OBCE SOKOLNICE

ÚNOR 2006

Zprávy z Rady a Zastupitelstva

Krátké veřejné zasedání zastupitelstva se konalo ve čtvrtek dne 2. února 2006 v budově obecního úřadu. Zastupitelé schválili pana Josefa Budiše jako přisedícího Okresního soudu Brno-venkov. Zasedání zastupitelstva se konalo na žádost tohoto soudu, neboť přisedícího bylo nutné schválit nejpozději do 7. února 2006.

Žádost Okresního soudu Brno-venkov o pomoc při hledání přisedících. Soud požádal obec o vytipování vhodných kandidátů na přisedící. Podle zákona přisedícím nesmí být poslanec parlamentu ČR a musí to být osoba bezúhonná. Rada obce proto žádá občany o návrhy na vhodné osoby.

Humanitární sbírka. Rada obce rozhodla, že počátkem dubna uspořádáme humanitární sbírku, jak je uvedeno ve výzvě Diakonie Broumov. Samotná sbírka proběhne v pondělí dne 3. dubna 2006 od 8.00 do 17.00 hod v chodbě OÚ Sokolnice. Diakonie má zájem zejména o letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské), lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, přikrývky, polštáře, deky apod. Rada také rozhodla, že obec věnuje finanční částku 2 000 Kč na přepravu.

Žádost pana Kočky o provozování lunaparku na hody v letošním roce. Radu obce těší jeho zájem o hody v Sokolnicích, nicméně již v loňském roce byla přislíbena možnost provozování lunaparků dvěma provozovatelům atrakcí. Tito budou mít své atrakce rozmístěny u hasičské zbrojnice a vedle restaurace U Husara. Hostování pana Kočky by bylo možné pouze v případě, že by některý z dohodnutých zájemců účast odřekl.

Pronájem vitrín u obecního úřadu. Rada obce rozhodla, že pronajme 2 ks volných vitrín vedle budovy obecního úřadu firmě STING na umístění reklamních materiálů této firmy. Pronájem bude úplatný – nájemné za rok 2006 bude činit 4 000 Kč + oprava všech vitrín a konstrukce na náklady firmy, v dalších letech 6 000 Kč ročně.

Rozšíření programové nabídky kabelové televize. Rada obce rozhodla o rozšíření programové nabídky o ČT 24 a ČT 4 SPORT bez zvýšení účastnického poplatku.

Internet do kabelové televize. Stále probíhají jednání, aby součástí kabelové televize byl i Internet. Toto ovšem představuje jednorázovou investici přes milion Kč, což si obec nemůže dovolit. Firma SELF NET nám nabízí přivedení signálu optickým kabelem, čímž by se uvedená investice ušetřila, ale zase vyvstanou jiné problémy. Proto není v současné době jasné, jak tuto službu zajistit tak, aby se zbytečně neutrácely peníze, ale na druhé straně byl občanům nabídnut určitý komfort. Je všeobecná vůle zajistit, aby součástí kabelové televize byl i Internet, včetně možnosti levného telefonování. Je samozřejmostí, že nabídka na připojení k Internetu musí být konkurenceschopná, jinak o ni nebude zájem. Rozhodnutí tak patrně padne až v horizontu několika měsíců, kdy bude jasné, zda se podaří propojit naši obec s optickým kabelem a kdo bude provoz zajišťovat.

Stanovení trasy přívodu signálu do lokality Pod Stráží. Na základě výsledku dotazníkové akce rada rozhodla, že kabelová televize do lokality Pod Stráží bude přivedena z kasáren ulicí Novou a Na Výhoně (vzdušným vedením). Obyvatelé na těchto ulicích se tak mohou na rozvody připojit (po uhrazení připojovacího poplatku). Připojování bude provádět firma NOEL, v. o. s., Hodonín.

Požadavek o přijetí opatření, vedoucí ke zlepšení veřejného pořádku. Rada opětovně odmítla návrh na vydání obecně závazné vyhlášky o regulaci používání pyrotechnických výrobků. Při svém rozhodování se zejména opírala o dvě rozhodnutí Ústavního soudu ČR v této věci (216/1999 Sb. a 240/2001 Sb.). Jeden s autorů dopisu však poukazyval i na ustanovení naší platné vyhlášky o životním prostředí, která se skutečně o používání pyrotechnických výrobků zmiňovala. Proto byl o součinnost požádán právní odbor krajského úřadu, který ze zákona kontroluje zákonnost obecně závazných vyhlášek. Odpověď tohoto úřadu byla bohužel neradostná. Nejenže obec skutečně nemůže regulovat používání pyrotechnických výrobků, ale právníci shledali i další nepřesnosti v naší vyhlášce o životním prostředí, a proto navrhují její zrušení (pokud by obec vady neodstranila, úřad platnost vyhlášky pozastaví a předloží ústavnímu soudu s návrhem na zrušení). Na nejbližším zasedání zastupitelstva bude proto vyhláška o životním prostředí zrušena a budou zahájeny práce na vyhlášce nové.

Pokračování na straně 2

Zprávy z Rady a Zastupitelstva

Rada současně vyjádřila vážné znepokojení nad incidentem, kdy někdo vhodil zapálenou botu napuštěnou hořlavou látkou na dvůr jednoho z domů v ulici U Rybníka. Podle nepotvrzených informací se takových prohřešků dopouštějí i děti mladší 15 let. K vyšší aktivitě proto byla vyzvána nejen Policie ČR, ale i sociální odbor (oddělení péče o dítě) a záležitost sleduje i brněnský orgán police (specializující se na delikty mladistvých). Policie ČR přislíbila, že se žáky 8. a 9. třídy provede pohovor o nebezpečnosti takového jednání.

Podání žádosti o dotaci. Rada obce schválila podání žádosti (v rámci programu rozvoje venkova) o dotaci ve výši 200 000 Kč na úhradu úroků z úvěru na stavbu kanalizace.

Stanovisko obce k odstranění stavidla v areálu firmy MIPA spol. s r. o. Vodoprávní úřad vede řízení o odstranění stavidla v bývalém cukrovaru. S jeho odstraněním však není všeobecný souhlas. Rada obce kategoricky trvá na tom, že je nutné toto stavidlo co nejdříve odstranit, aby při jarním tání nemohlo docházet k rozlivu vody a tím k ohrožení majetku a životů občanů obce.

Uzavření dohody o provedení práce na výkon předsedy přestupkové komise. Podle zákona musí mít předseda přestupkové komise právnické vzdělání, nebo získat zvláštní způsobilost k této činnosti. Rada proto schválila uzavření dohody s JUDr. Hlávkou, který bude vykonávat funkci předsedy přestupkové komise i v roce 2006.

Nákup písku a jeho umístění v bývalém cukrovaru. Rada obce schválila nákup písku a jeho umístění do areálu bývalého cukrovaru poblíž Zlatého potoka. Písek bude v případě potřeby sloužit k plnění protipovodňových pytlů. Dále rada rozhodla o zakoupení dalších 500 ks protipovodňových pytlů.

Základní škola Sokolnice, žádost o zřízení nového světelného bodu. Rada obce schválila instalaci dalšího světelného bodu, který bude osvětlovat prostor před základní školou. Jeho osazení je podmíněno souhlasem firmy EEIKA, která provoz osvětlení zajišťuje.

Zakoupení dalších pozemků od pana Rudolfa Kalendy. Starosta informoval radu o tom, že jednal s Ing. Illgnerem, který je vlastníkem poloviny areálu firmy pana Hirschnera. Obec v uplynulém roce vykoupila několik pozemků kolem tohoto areálu. Část jich bude využita na úpravu trasy komunikace, zřízení autobusové zastávky, cyklostezky a nové polní cesty. Zbylou část můžeme nabídnout panu Illgnerovi k odprodeji či nájmu. Jmenovaný má zájem o tento zbytek obecních pozemků, v žádném případě jich však nechce víc. Pan Kalenda nabídl obci k odprodeji další pozemek, kte-

rý v uvedeném místě vlastní. Protože však jej obec k ničemu nepotřebuje a nemá o něj zájem ani Ing. Illgner, nedoporučí rada zastupitelstvu tento pozemek zakoupit.

Finanční příspěvek na noční autobus. Starosta obce Újezd u Brna dojednal s provozovatelem Integrovaného dopravního systému (IDS) další autobusový spoj Brno – Újezd u Brna. Odjezd autobusu bude z Brna přibližně kolem 23.30 hod, do Tuřan pojedje jako městská doprava a odtud jako klasický linkový autobus přes Sokolnice do Újezda. Protože se jedná o objednávku nad rámec povinností IDS, musí si obec tento spoj uhradit.

Rada obce rozhodla, že se obec Sokolnice bude finančně spolupodílet na tomto spoji částkou 30 tisíc ročně, neboť např. pro návštěvníky divadla je to jediná možnost, jak se dostat veřejnou dopravou domů. Protože nevíme, jak moc bude autobus využíván, bude po půl roce provedeno vyhodnocení a rozhodnuto, zda budeme spoj dále požadovat či nikoliv. V případě, že naše obec nebude souhlasit s další úhradou, zaplatí celý spoj obec Újezd a autobus nebude v Sokolnicích zastavovat.

Dotace ze státního rozpočtu – problémy s projektovou dokumentací na stavbu. Obec již obdržela písemné vyrozumění z MF ČR, že naše obec obdrží v letošním roce nenávratnou dotaci 6,5 milionu korun ze státního rozpočtu na rekonstrukce chodníků a komunikací. Ing. Rambousek již vypracoval potřebnou projektovou dokumentaci na jednotlivé úpravy tak, jak obec požádala. K vyprojektovaným návrhům má však mnoho výhrad Policie ČR. Její zástupce trvá na dodržení všech platných norem a předpisů, včetně zřízení odpovídajícího počtu parkovacích stání v jednotlivých ulicích. Výstavba parkovacích ploch však významně komplikuje představy obce, neboť rekonstrukce každého úseku se prodraží. A to bohužel omezí počet rekonstruovaných úseků. Další nepříjemnou komplikací je fakt, že obec požadovala odsunutí chodníků od obvodových zdí rodinných domů (směrem k silnici) všude tam, kde to jen jde. A bude-li obec nucena zřídit prostory pro podélné parkování, není možné chodníky od zdí odsunout (a nebo jen částečně). O problematice se bude ještě s policií jednat, ale nedá se očekávat výraznější posun.

K nejvýraznějším změnám tak pravděpodobně dojde kolem kapličky a u pošty, kde je požadována celá řada stavebních úprav. Na ulici Kaštanová bude zřejmě vybudován nový přechod pro chodce před mostem přes Zlatý potok. Nejvíce výhrad měla policie k ulici Krátké, kde požaduje přeměnit celou ulici na obytnou zónu s možností parkování pro osobní vozidla. Na každé ulici, kde bude rekonstrukce probíhat, budou vybudována nová parkovací stání. Zatímco v minulosti byla snaha rozšiřovat komunikace a umožnit tak pohodlný průjezd všem vozidlům, dnes je snaha obrácená. Komunikace maximálně zúžit, vybudovat ostrůvky a silnice zakřivit tak, aby se po nich nedalo rychle jezdit.

Zprávy z Rady a Zastupitelstva

Bezúplatný převod vojenských bytovek do majetku obce. Vláda dne 25. 1. 2006 na svém jednání schválila bezúplatný převod vojenských bytovek na obec Sokolnice s tím, že součástí převodu je i většina zastavených pozemků (menší část je ve vlastnictví soukromé osoby). Poté, co majetek skutečně přejde do vlastnictví obce, bude nabídnut stávajícím nájemníkům k zakoupení. Před prodejem nájemníkům je však třeba provést celou řadu úkonů – přesně zaměřit podlahovou plochu v každém z bytů (pozdější reklamace by mohly mít katastrofální důsledky), nechat zpracovat znalecké posudky a rozdělit dům na jednotlivé bytové části (do majetku nájemníkům potom nepřechází jen vlastní plocha

bytu, ale i odpovídající část nebytových prostor). Rada obce se dohodla na tom, že doporučí zastupitelstvu, aby prodejní cena byla stanovena s ohledem na podlahovou plochu obytných prostor a nebyl brán v úvahu fakt, jestli si nájemce na vlastní náklady vyměnil okna, přebudoval jádro či provedl podobné stavební úpravy. Prodej je vázán přesnými procesními pravidly a není nijak jednoduchý a krátký. Proto také rada rozhodla oslovit Stavební bytové družstvo Cíl Šlapanice s dotazem, jestli jsou schopni zajistit provozování bytových domů od okamžiku převodu na obec do doby, než budou byty odprodány. O ceně, za kterou budou byty nabízeny, nebylo prozatím vedeno žádné jednání.

TŘÍDĚNÍ ODPADU JE NA NÁS

Je důležité, aby každý z nás přispěl svým osobním jednáním ke zlepšení nakládání s odpady v obci. Odpady bychom měli třídít přímo doma. Jejich pozdější roztřídění již není možné, protože smícháním se odpad znečistí nebo slepí (např. zamaštěný papír už není možné zpracovat).

Jak třídít odpad, a tak minimalizovat ukládání odpadů na skládku.

Je třeba vědět, kam který druh odpadu patří. Separační kontejnery jsou označeny barevnou samolepkou EKO-KOM a. s. s vyznačením odpadu, který sem může být odkládán a který ne.

SBĚR PAPIRU – modrá samolepka

Do těchto nádob můžete odhodit:

NOVINY, ČASOPISY,
KANCELÁŘSKÝ PAPIR,
KNIHY, REKLAMNÍ LETÁKY,
SEŠITY, KRABICE, LEPENKU,
KARTÓN, PAPIROVÉ OBALY
(např. sáčky),
A TO VŠE JEN ČISTÉ!!!

Prosím, nevhazujte:

MOKRÝ, MASTNÝ NEBO
JINAK ZNEČIŠTĚNÝ PAPIR,
UHLOVÝ A VOSKOVANÝ
PAPIR, CELOFÁN, BRUSNÝ
I PAUZOVACÍ PAPIR,
KOPÍRÁK, POUŽITÉ PLENKY
A HYGIENICKÉ POTŘEBY

SBĚR SKLA – zelená samolepka

Do těchto nádob můžete odhodit:

ČISTÉ BÍLÉ A BAREVNÉ
SKLO, VEŠKERÉ OBALOVÉ
SKLO, SKLENĚNÉ NÁDOBY,
SKLENĚNÉ STŘEPY,
TABULOVÉ SKLO

Prosím, nevhazujte:

KERAMIKU, PORCELÁN,
AUTOSKLO, PLEXISKLO,
ŽÁROVKY, ZÁŘIVKY
OBRAZOVKY, DRÁTĚNÉ SKLO
A ZRCADLA

SBĚR PET LÁHVÍ a NÁPOJOVÝCH KARTONŮ – žlutá a oranžová samolepka

Do těchto nádob můžete odhodit:

PET LÁHVE OD NÁPOJŮ
(prosím, nezapomeňte je
sešlápnout!) A NÁPOJOVÉ
KARTONY OD TRVANLIVÉHO
MLÉKA, DŽUSŮ A VÍNA
(prosím, nezapomeňte je
vypláchnout a zmáčknout!)

Prosím, nevhazujte:

NOVODUROVÉ TRUBKY, OBALY
OD NEBEZPEČNÝCH LÁTEK
(motorové oleje, chemikálie,
barvy apod.) POLYSTYREN,
LINOLEA, VIDEOKAZETY,
BAKELIT, KELÍMKY OD
JOGURTŮ, OBALOVÉ PVC apod.

Odovědi na dotazy občanů ke třídění odpadů

Je třeba z PET láhve odstranit víčko a etiketu?

PET láhve můžete do kontejneru vhazovat s etiketou i víčkem. Obojí bude při zpracování odstraněno. **PET láhve sešlápněte!!!** Nesešlápnuté PET jsou objemné a tím zdražují přepravu, komplikují manipulaci a recyklace se tak stává nákladnější.

PVC je také plast, patří tedy do žlutého kontejneru?

PVC do kontejneru na tříděný odpad **nepatří!!!** Komplikuje následné zpracování směsných plastů a energetické využití. PVC obsahuje chlor, při zahřátí tak mohou vznikat nebezpečné zplodiny. Jedná se například o novodurové trubky či linoleum.

Co se rozumí pod pojmem nápojový karton?

Nápojový karton je složen ze tří různých materiálů, přičemž každý plní konkrétní funkci – ochrannou a nosnou: papírový karton je pevný a přitom lehký, polyethylen je nepropustný pro vodu a mikroorganismy, hliník chrání obsah před pronikáním světla a zaručuje tak trvanlivost výrobku.

Musím odtrhnout od nápojového kartonu umělohmotný uzávěr?

Prázdný karton pouze vypláchněte vodou, stlačte a odhodte do kontejneru na sběr nápojových kartonů.

A co s drobnými plastovými odpady?

Sáčky, kelímky, plastové obaly a jiné odkládejte do vaší sběrné nádoby (popelnice).

Kam dávat polystyren, lino a jiné?

Předměty do délky 60 cm lze uložit do sběrné nádoby (popelnice). Větší předměty do velkoobjemových kontejnerů, které se každoročně přistavují.

Kódy, které nám s tříděním odpadů pomáhají

Každý obal je vyroben z nějakého materiálu a někdy je velmi obtížné poznat z jakého. Proto jsou na obalech různé značky, které nás informují, jak máme s takovým obalem po použití naložit. **Šipky s číslem nebo značkou** nás informují o materiálu, z něhož je obal vyroben. Podle nich poznáme, do jakého kontejneru (jak třídit) máme obal po použití vyhodit.

materiál	kód	materiál	kód
papír	PAP 22	polyethylentereftalát	PET 1
vlnitá lepenka	PAP 20	polypropylén	PP 5
hladká lepenka	PAP 21	polystyrén	PS 6
sklo bílé	GL 70	polyethylén (rozvětvený)	LDPE 4
sklo zelené	GL 71	polyethylén (lineární)	HDPE 2
sklo hnědé	GL 72	Kombinovaný obal (obal je vyroben z více materiálů a ten za lomítkem převládá)	C/
		Nápojový kartón (81 a 84 kombinovaný obal, kde převládá papír)	C/PAP

Děkujeme, že třídíte odpady.

Chráníte tak životní prostředí.

Vánoční besídka v mateřské škole

Každým rokem pořádáme pro děti a jejich rodiče vánoční besídku. Děti s nadšením předřikávají básničky, zpívají koledy, odnášejí si vlastnoručně vyrobené výrobky s vánoční tematikou. Někdy s rodiči pečeme cukroví, jindy zhlédneme loutkovou pohádku.

Letos nám místní sokolničtí občané darovali rostlý jehličnan, který umístili na zahradě naší školičky. Na tradiční vánočních besídkách jsme tedy chtěli navázat trochu nekonvenčně – konáním besídky na školní zahradě. Vše jsme naplánovali tak, aby se žádný člen rodiny nenudil: pásmo vánočních básní a koled u dětmi zdobeného stromečku, stavění sněhuláků, rozsvícení vyrobených vánočních svícínek, ...

Počasí nám ale 15. prosince nebylo nakloněno. Pár desítek minut před začátkem vánoční besídky větrné a velmi

chladné počasí rozhodlo za nás. Vše jsme narychlo přesunuli do třídy budovy MŠ – děti hrdě přednášely a zpívaly koledy pod vánoční girlandou navzdory nepěknému počasí, rodiče a další členové rodin tleskali a s radostí sledovali svoje ratolesti. Z kelímků, písku, smrkových větviček, svíček a barevných stužek rodiče s dětmi vyrobili kouzelné svícínky, nezapomnělo se ani na barevné perníčky pro děti. Atmosféru Vánoc podtrhly svítící svícny ve zhasnuté třídě a společně zazpívaná koleda „Štědrý večer nastal“.

Je krásné, když si rodiče najdou v předvánočním shonu pár minut času a stráví je se svými dětmi v mateřské škole. Škoda jen, že se počasí umoudřilo až za dva dny po besídce, jinak by mohla být celá školičková zahrada plná rodinných sněhuláků.

Jana Kuklová

Hřbitovy

V článku o krajanech ve Svaté Heleně jsem zapomněl napsat o místním hřbitově, a tak to píši dodatečně. Když již budu psát o hřbitově v Rumunsku, napíši také o hřbitovech v Chorvatsku, v Černé Hoře a Albánii. Pokud se vám bude zdát toto téma trochu morbidní, i tak si článek přečtěte, možná se dozvíte něco nového. Ostatně smrt je věrnou společnicí našich životů.

Hřbitov ve Svaté Heleně se nachází ve svahu nad vesnicí a připomíná nesečenou louku, ze které vyčnívají pomníky a kříže. Tráva zde roste všude, na cestách, mezi hroby i na hrobech. Hroby jsou zde stejné jako u nás, pomníky také, ale ne žádné velké nebo okázalé. Květin u hrobů je zde poskrovnu, sem tam nějaké a většinou uschlé. Na udržování hrobů je zde málo času. Z jedné strany hřbitova je pohled na celou vesnici a z druhé na Dunaj. Byl jsem zde dvakrát a vždy sám. Vládl tu tak absolutní klid a pohoda, že jsem si chtěl lehnout do trávy a nehybat se. Raději jsem však seděl na zídce a díval se na západ slunce na Dunajem.

Při návštěvě jadranského pobřeží se většina turistů od moře nevzdálí, natož aby pátrali, kde je zde hřbitov a jak to na něm vypadá. Já jsem se v Chorvatsku, před několika lety, od moře vzdálil a došel jsem náhodou na místní hřbitov. Na hřbitově byl domorodý muž, a tak jsem se s ním dal do řeči. Podél pobřeží je velmi málo míst, kde nejsou skály, a tak hroby se musí vysekát do těchto skal. Ve skále se vysekávají vlastně hrobky, které se po uložení rakve nezaspávají. Vrch hrobky je zabetonovaný, ale nechá se otvor dostatečně veliký, který se zakryje dvěma poklopy. Dva jsou proto, aby se snadněji nadzvedaly při ukládání další rakve. Takový hrob velmi připomíná rezervát u nás používaný na dešťovou vodu. Jeden hrob zde byl nový, ještě nepoužitý a také nezakrytý, a tak mi ho tento muž ukázal. Velikost jsem odhadl na 3x3 metry. Ve stěnách byly připevněné konzoly, umožňují uložení tří rakví nad sebou, po obou stranách.

Hřbitov v Černé Hoře, kde převládá pravoslaví, jsem loni navštívil již záměrně. Pohřbívá se zde stejně jako v Chorvatsku, ale pozůstali zde dávají mrtvým na hroby to, co měli za života rádi. Na hrobech tedy uvidíte jablka, pomeranče, balíček kávy, také kávu uvařenou v hrnku, pivo, nebo i sklenku něčeho ostřejšího. Tento zvyk se mi líbí. U některých hrobů jsou malé lavičky, na kterých pozůstali, při návštěvě, posedí. Fotografie na pomnících jsou velké, na formát občanského průkaz, a u manželů i společné. V poslední době se dávají fotografie i na zadní stranu pomníku, která je také opracována. Na těchto fotografiích je mrtvý při činnosti, kterou rád dělal, třeba při chytání ryb, nebo na člunu. Květiny jsou zde umělé, při teplotách, které zde jsou, by rostlé rychle uschly. Na jednom pomníku přece jen byly živé rostliny, a to čtyři kaktusy. V Chorvatsku i v Černé Hoře jsou starší hroby betonové s betonovými poklopy a s kruhy na zvedání ze silnější železné kulatiny. Novější hroby jsou kameninové nebo mramorové s kruhy na poklopech nerezovými či kovovými. Asi se zde nekrade. Některé lavičky jsou opravdu krásná díla a neztratí se. To samé dárky na hrobech. Součástí hřbitova je i malá kaplička s otevřenou zvonící asi čtyři metry vysokou a v ní zvon. Hádám tak 30 až 35 kg bronzu. Od zvonu vede provaz až na zem, jen si zazvonit. Podobné kapličky uvidíte při průjezdu pobřeží Černé Hory skoro na každém kopci. Pokud zde hřbitov navštívíte, bude se vám zdát asi malý na počet lidí, kteří jsou zaměstnaní v letoviscích u moře, nebo na počet part vylepených na autobusových zastávkách, či jiných místech, na kterých se schází větší počet lidí. Velká většina lidí jsou sezónní pracovníci z vnitrozemí, kteří po sezóně odjíždí domů. Přes zimu jsou letoviska liduprázdná. Kdo zde zemře, musí být pochován v domovské obci. Kremace se zde neprovádí.

Z Černé Hory je to jen kousek cesty do Albánie, a tak jsem ji také navštívil. Je to převážně muslimská země, a tak zde uvidíte hodně mešit. Ve městě Skadar jsem jednu, přístupnou i nevěřícím, také navštívil. Je nová, její stavbu financovala Saúdská Arábie, a stojí asi sto metrů od obrovského křesťanského kostela. Ze vlády Hodže tento kostel sloužil jako sportovní hala. Dnes zde má čestné místo vedle oltáře velký obraz matky Terezy. Byla Albánka. Muslimské hřbitovy se zde přehlédnout nedají, nejsou u mešit, ale u cest do obcí. Asi pro snadný přístup v nepřístupném kraji. Na hřbitovech, zarostlých trávou, jsou bílé pomníky asi 80 cm, vysoké a široké 15 až 20 cm. To je vše. I o hřbitovech.

Jan Fojtl

Ptačí chřipka

Zatímco někdy před sto padesáti lety se jihočeští sedláci dozvěděli o bitvě u Králového Hradce teprve tenkrát, když Prajzové přijeli do Písku, dnes se dozvíme o tom, že někde ve Vietnamu zemřel nějaký nešťastník na ptačí chřipku hned zítra. Je to samozřejmě pokrok. Na druhou stranu to přináší množství problémů, které je nemožné vůbec všechny i vyjmenovat. Ti, kdo vypouští nějaké nové zprávy do světa, si obvykle ani nepřipouštějí nějakou zodpovědnost za to, co jejich zpráva může vyvolat a jestli je vůbec alespoň trochu pravdivá. Je to pro ně obchod jako každý jiný. Vcelku banální zpráva může roztočit tanec miliard. Noviny, televize, rádio, internet, to všechno masíruje vědomí všech a rozlišit v té záplavě zrnko pravdy je nad lidské síly. Všechno se dá vyrobit tak, aby to vypadalo jako skutečnost. Virtuální skutečnost. Pokud tedy nechcete utrpět vlastní psychickou újmu, máte dvě možnosti. Za prvé: nezúčastnit se. Nečíst a nic neposlouchat. Jenže tomu se nevyhnete. Potom tedy zbývá druhá možnost. Musíte vzít vlastní rozum do hrsti a snažit se jej použít. Samozřejmě, že to není lehké. Na druhé straně obvykle stojí profesionálové a něco dokáží.

V poslední době jsme svědky toho, jak sdělovací prostředky masírují naše vědomí obří kampaní o ptačí chřipce. V podstatě prázdná bublina, ovšem obří kšeft. Ptačí chřipka prostě geniálně zabrala. Americký prezident žádá Kongres o 7,5 miliardy dolarů na boj s ptačí chřipkou. Ta však na americký kontinent zatím vůbec nedorazila, ale ani americký prezident si nemůže dovolit oponovat takto rozjeté kampani. Musí pěkně držet basu.

Nakonec vůbec nejde o nějakou ptačí chřipku. V první řadě jde o ty asijské kachny, z nichž jednu, dokonce se říká, že uhynulou a syrovou, ten vietnamský nešťastník snědl. Neměl to dělat. Světový trh se tak elegantně zbavil laciné konkurence, která hrozila, že jej ovládne. To je právě ten největší důvod, pro ten humbuk. V takovém randálu zaniknou i jiné zprávy, které se ovšem netisknou na prvních stránkách. Ptačí chřipka byla poprvé identifikována v Itálii v roce 1878, virus byl izolován v jižní Africe v roce 1961. Epidemiologové se zabývají ptačí chřipkou od roku 1977 a až do dnešní doby se nepodařilo zaznamenat její přenos na člověka. Až teď příhodně v Asii. Ovšem ani tady nedošlo k přenosu nemoci z člověka na člověka. Do dnešní doby není vůbec jisté, jestli ptačí chřipka postihuje všechny druhy ptáků, nebo jestli některé víc než jiné. Takový virus může obíhat třeba u kachen od nepaměti, aniž by jim způsoboval vůbec nějakou újmu.

Je to všechno do určité míry geniální. Nikdo přece nebrání mezinárodnímu obchodu, nikdo nepřiměřeně nezvýhodňuje naše zemědělce a tak dále, jen chrání naše společné zdraví. Že si všichni mastí především vlastní kapsu? Vždyť je to přirozené. Teď se věci chopil i farmaceutický průmysl na celém světě. A kam se hrabou zisky nějakých drubežářů. K smíchu. Takový farmaceutický výzkum je jedna z nejnákladnějších věcí na světě, ale žádná vláda nemůže podporovat výzkum soukromých firem, to by nikde neprošlo. Nyní to nějak půjde. Na celé situaci zajisté profitují mnozí další. Jen kolik peněz utratí lidé za léky proti této chřipce. Nedávno se mne někdo ptal, co má teď, když je ta chřipka, dělat s kanárem. Poradil jsem mu, ať ho nechá být a dá si studenou sprchu. Používat vlastní rozum, to se lehko řekne, ale co když ho někdo nemá, nebo ho myšlení bolí? Přitom sedí na místě, kde o nás rozhoduje. Potom ale budou vznikat zákony, které mají za následek utrácení tisíců zdravých zvířat, jak tomu bylo nedávno třeba u krav, jen proto, že nějaká jejich teta byla šílená. Když v Německu a Nizozemí zbytečně trápí slepice na pár metrech v kurníku jen proto, že v Rumunsku chtěla volavka a přitom dají do televize parte o zastřeleném vrabci, tak to o něčem svědčí.

Někdy v prosinci jsem zaregistroval zprávu, že někteří brněnští obyvatelé vypouštějí své papoušky na mráz, neboť se bojí Evropou obcházejícího strašidla ptačí chřipky. Ta zpráva mne natolik konsternovala, že jsem na ni nejprve ani nedokázal reagovat. Posléze jsem na to téma mluvil s prodáváčkami brněnských chovatelských prodejen. Poznamenaly, že je to hrozné a že i ony to již pocítily na zásadním úbytku zájmu o prodej krmení pro volně žijící ptáky. V hluboce ponuré náladě jsem rozjímal o nebetyčnosti lidské hlouposti. Přemýšlel jsem, jak si proboha může někdo myslet, že andulka, kterou má již několik let v kleci, jej může nakazit ptačí chřipkou? Na to snad není třeba škol a důkladného vzdělání v epidemiologii, aby soudný člověk věděl, že se musela nejdřív nějak nakazit. Pracoval jsem s problémovou mládeží v diagnostickém ústavu, pracoval jsem se schizofreniky, nyní pracuji s lidmi závislými na alkoholu. Ani jednou jsem mezi svými klienty neobjevil hňupa takového kalibru. Soudím, že bych jej neobjevil ani mezi mentálně postiženými. Hlupáci, o nichž píše, nejsou totiž jakkoliv postiženi. Pohybují se v oblasti nevýrazného průměru, nejsou tak ani onak výjimeční, žijí asi celkem dobře a nadávají na vše kolem, aniž by přitom měli sebemenší ponětí o opravdovém utrpení či starostech.

Možná by nebylo od věci podat na média trestní oznámení pro šíření poplašené zprávy. Je to právě ubohá povrchnost, s níž jsou lidem informace podávány, jež umožňuje hlouposti růst a prospívat.

Ptačí chřipka byla, je a bude. Stejně tak jako třeba telecí nebo prasečí, která má mimochodem k té lidské mnohem blíž.

Jan Fojtl

Milovníci dobrého vína v Telnici pořádají v sobotu 25. března 2006 v sále místní Orlovny

5. výstavu vín s ochutnáváním a cimbálovou muzikou DONAVA

nabízíme příjemné posezení s přáteli při moravské písničce, bohaté občerstvení, zajímavou tombolu
Začátek ve 13.00 hodin • Cimbálová muzika od 17.00 hodin

Bodování se uskuteční v sobotu 18. března 2006 ve 13.30 hodin v místnostech obecního úřadu Telnice

Srdečně zvou pořadatelé

Zápis do první třídy

Dne 21. 1. 2006 se konal zápis budoucích prvňáčků. Jako každý rok, tak i letos bylo pro ně připraveno pohádkové dopoledne s doprovodem postav ze známých pohádek. Malé kluky i holčičky při plnění zábavných úkolů doprovázely krásné a hodné Sněhurky, z perníkové chaloupky „pouštěla hrůzu“ veselá ježibaba a kolem se pletli do cesty dva vlci, kteří hledali ztracenou Karkulku. Budoucí prvňáčci ochotně hledali známá písmenka schovaná na jahodách, stavěli pěšinku z číslic, ježibabě zpívali i radili, co má dělat. Na závěr byli za splnění úkolů i za odvalu obdarováni hezkými dárky,

kteří pro ně vyrobili starší spolužáci.

I když někteří z budoucích žáčků přicházeli do školy se strachem a obavami, co je čeká, ze své první návštěvy měli radost a bylo vidět, že se jim v pohádkách líbilo.

Poděkování patří všem paním učitelkám, které zápis připravily i všem žákům, kteří připravili kulisy anebo se podíleli coby herci na zdařilém průběhu celého dopoledne.

Jiřina Teterová

Školní ples

Dne 28. ledna 2006 se v sále místní sokolovny konal školní ples SRPŠ. Určitě o tom všichni víte, neboť jste se většinou zúčastnili. Pokud jste se zúčastnili, jistě víte, co tradiční školní ples zahájilo. Pod vedením zástupkyně ředitele školy paní Zity Butalové si žáci osmé a deváté třídy připravili jako každoročně předtančení v podobě polonézy, mazurky a walzu. Za tou nádhernou podívanou se ale skrývalo plno úsilí a trpělivosti pí uč. Butalové nás to všechno naučit. Trénovat jsme začali v polovině prosince. Na začátku to vypadalo, že tancovat nebudeme. Chyběl zájem naší chlapecké polovičky, kterým se do saka zrovna dvakrát nechtělo. Nakonec jsme vše zvládli a v půl deváté večer 28. 1. 2006 jsme nastupovali ladnými kroky polonézy. Většina lidí v sále sotva dýchala, bylo na nich vidět, že se jim to všem moc líbilo. Velký úspěch měla i paní uč. Teterová, která se žákyněmi z druhého stupně nacvičila taneční sestavu břišních tanců. Břišní tanečnice si svými pohybovými kreacemi vysloužily bouřlivý potlesk. Program nesestavovali pouze žáci ZŠ Sokolnice, ale i tanečníci jednoty Orel Telnice. Tančili latinskoamerické tance jako tango, chachu či jiné.

Na lidech bylo vidět, že se celý večer dobře bavili a sál byl neustále plný tancujících párů. Myslím, že školní ples roku 2006 byl mimořádně vydařený.

Michaela Latlenbergová, IX. tř.

Oznamujeme občanům, že od 1. 3. 2006 přibude v Sokolnicích nová služba:

Prodej a servis jízdních kol • Prodej cyklosoučástek a doplňků

Otvírací doba: Po–Pá 14.00–18.00
So 8.00–12.00

Kde: V zadním traktu nákupního střediska.

Srdečně zve Milan Butala

Ostatky držíme pospolu

Rok co rok se na přechodu mezi zimním a jarním obdobím konají v různých koutech naší země masopustní tradice. Masopust, ostatky, vostatke, fašank, končiny. Nejdelší veselice roku. Letos tedy do 28. února. Masopust nemá pevné datum. Závisí na datumu Popeleční středy a tedy na Velikonocích. Velikonoce se ten který rok vypočtou takto: V kalendáři se vyhledá, kdy je měsíc v úplňku poprvé po prvním jarním dnu (21. březen). Velikonoce potom ten rok začínají v pátek po takto vypočteném prvním jarním úplňku. Datum Popeleční středy se vypočte potom takto: Od pondělka toho týdne, ve kterém jsou Velikonoce, odečteme 40 dní a máme datum Popeleční středy. Masopust potom trvá ode dne po svátku Tří králů (6. ledna) až do úterý, která předchází Popelečné středě.

Masopust je období klidu před příchodem polních jarních prací. V tuto dobu se odehrávalo mnoho akcí – svatby, zabijačky, taneční zábavy. A na závěr, konec masopustu, průvody s občůzkami maškarádů a neodmyslitelné pochovávaní basy. Na západní hranici, na Chodsku, prochází maškarní průvod, na východní hranici, na Hornácku, to nikdy nebylo zvykem. Fašančaré tam chodí v krojích. Zajdou téměř do každé domácnosti. Dostanou tam slaninu na šavli, vajíčko do koše, nebo štamprličku slivovice.

Jihočeské masopusty, růžičková koleda s dvanácti koledníky v čele s matkou, hejtmanem, rychtářem, dvěma konšely, třemi tančmajstry a samozřejmě, že nechybí ani žitný, pšeničný, ovesný a moučný. K ruce mají i dva pomocníky. Doprovází je i spousta masek a nezbytná kapela.

Silné kořeny má oslava předjaří a příští plodnosti, zdraví, hojnosti na Českomoravské vysočině čili na Horácku. Nikdy nepřerušenu cestou se mohou chlubit v Pootaví, na Milevsku, Domažlicku... Slavné jsou vostatke a fašanky na Hané, na Slovácku a ve Slezsku.

V průvodu nesmějí chybět masky – hastrman, smrt, koza, kobyla, medvěd, čáp, opice, kohout, vlk a samozřejmě lidské, hlavně řemeslnické – švec, řezník, kominík, lazebník, dráteník, hasič, handlíř, žid, výběrčí daní, dráb, policajt, vojenský vysloužilce i kat.

U nás v Sokolnicích letos budou vostatky v sobotu 25. února. Tak jako loni v devět hodin vychází z hasičky maškarádi doprovázeni vozem s harmonikářem. Je povinností maškarádů zajít do všech domů, které pod obec patří, popřát, zazpívat, zatancovat. Kdo může, drží se od maškar dál. Kdo nemůže, nechá se dobrovolně čárnout. Maškarádi mažou pro štěstí, poctivě a každého. Jen nováčci na vostatkách se snaží bránit. Není je záhy těžké rozpoznat od domorodců.

Masky dostávají od hospodyň koblihy, boží milosti, trdelníky, čaj od hospodářů vajíčka, špek, víno, štamprličku, tady je hned jasné, že jsou maškarádi vítáni. Pochůzku doprovázejí místní hasiči s pokladničkou, do které přijímají peněžité dary od občanů.

Maškaráda není jen o pití, jak si někdo myslí. Je ostuda, když to maškara přežene, pak si ho dobírají, tys dopadl, tys nevydržel...

Pochůzka končí v dědině u kapličky, následuje smuteční pochod s „uctívanou basou“ do hasičky, kde je pochována se smuteční řečí.

Tradice, které obohacují kulturní život obce, je třeba podporovat. Jsem moc rád, že před pěti lety se vostatků chytla omladina a zatím je to drží.

Každý rok přibude někdo nový.

Na Vás a Vaši dobrou náladu se už nyní maškarádi těší.

Pavel Frankl

Z masopustních popěvků

*Fašanku, fašanku s červenými fúsy,
aj ten čert bachratý tancovat musí.
Jemine, domine, masopust pomine,
jemine, domine, masopust pryč.*

*Masopust slavíme, nic se nevadíme – pospolu,
proč bychom se hádali, když jsme se tak shledali – poznovu.*

*Přejeme Vám hodně zdraví, čtyři chlívky, žádný krávy
a dvě dírky v nose – skončilo se.*

